

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodvs Expeditæ Commvniõnis Tum pro Sacerdotibus,
tum pro omnibus fidelibus communicaturis**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

An ministrari Eucharistia possit indigno, §. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41783

sed etiam currere minister deberet: *h* quia id non cedit in ullius Sacramenti irreverentiam; & ex alia parte, maximè proximi charitas urget.

h *Idem ib.*

§. 2.

An ministrari Eucharistia possit indigno.

IN hac quæstione, qua quæritur: An ei, qui cognoscitur esse in statu peccati mortalis porrigi à Sacerdote, sine peccato, communio possit. Certum est Primò, Ministrum, per se loquendo, quando saltem commode, & sine ullo inconvenienti valet, non posse ei a quem mortaliter indignum positivè certò cognoscit (nam in dubio quilibet præsumendus est bonus, & communicandus) saltem ob regulam generalem, qua obligamur vitare, & impedire proximo-
rum

a *Suar. de Euch. 3. 67. sect. 1.*

b Idem ib.

c Id d 18.

sec. 2. §.

sed quæres

Bonac. d. 1.

de Sac. q. 6.

p. 4. n. 6.

d Suar. ib.

& passim

recensior.

e Sua. alii.

que quos

morum peccata, quando commodè possumus. Rursus certum est, nec posse invitare, *b* aut alicui indigno suadere, ~~et~~ recipiat Sacramentum, saltem quando non adest *e* necessitas. Ratio est quia id esset movere directè ad peccandum

8 Certum est Secundò Publico peccatori petenti sive publice, sive secreto Sacramentum, non posse *d* sine peccato ministrari. Ratio est, quia obstat illud Matth. 7. Nolite Sanctum dare canibus: obstat reverentia Christo Domino debita; obstat fidelitas ministri sanctè tractandi hoc Sacramentum: obstat cooperatio cum alieno peccato.

9 Certum est Tertiò Peccatori occulto publicè pœniteni Eucharistiam sive à simplici Sacerdote, sive à Parocho, cum par sit ratio, denegandam non esse: *e* quia omnes habent obligationem non lædendi famam proximi

mi

mi, & ex
ter pec
mit, cu
ex se fac
se bonu

10 C
catori o
denegai
nulla s
mia, &
non hab
gandi.

11 Il
est, pro
ecquis
ria publi
tor. Pl
di tradi
facilior
rem, l
disting

12 S
cramer

mi, & ex alio capite, sibi impu-
 tet peccator, quod indignè su-
 mit, cum Minister totum quod
 ex se facit, sit tale, ut possit f. ef-
 se bonum, & sine peccato.

10 Certum est Quartò pec-
 catori occulto, secretè petenti
 denegandam esse: g quia tunc
 nulla sequitur peccatori infam-
 ia, & consequenter Sacerdos
 non habet excusationem dene-
 gandi.

11 Illud igitur hic maximè
 est, pro praxi, considerandum,
 ecquis nam dicatur in hac mate-
 ria publicus, qui occultus pecca-
 tor. Placet modus id explican-
 di traditus à Suario, h quem ut
 faciliorem reddam, & brevio-
 rem, his sequentibus regulis,
 distinguo.

Regula Prima.

12 Si peccatum petentis, Sa-
 cramentum sciatur ab his, co-
 ram

*cit. & se-
 quitur de*

*Lugo de
 Sacram.*

d. 8. sec. 10

f. Idem de

Lugo ibid.

sec. 11. n.

181.

*g Doctores
 citati.*

*h Suar. de
 Euc. d. 67.*

*à sec. 5. vi-
 de etiam*

Fagund.

præc. Ecc.

3. l. 3. c. 10.

ram quibus petitur; dicetur publicum, fanè respectivè ad hos; quare illi denegandum erit Sacramentum. Ratio est, quia jam non sequitur infamia ex denegatione. Certò autem tunc, licet occultè, dicetur his constare petentis peccatum; quando vel ipse extra Confessionem sacramentalem illud falsus est (nam si intra illam, dicam mox num. 20.) vel ipsi astantes viderunt, vel à fide dignis audierunt, certoque sciunt petentem nondum fuisse illud sacramentaliter confessum: id enim est certò constare illum esse graviter indignum.

Secunda Regula.

13 Si peccatum petentis Sacramentum sit evidens, evidentia, juris, vel evidentia, facti tunc licet aliquibus præsentibus sit ignotum, dicetur petens publicus

blicus p
negand
tum. R
non seq
infamia
tatem ar
suam fa
14 A
tia juris
juris est,
convictu
propria
sententi
ludicis,
sive à pa
notitia
publica
stationi
tingit, q
delictum
tione cel
quæro:
nulla
queat? D
versalite
sonarum

blicus peccator : atque adeo de-
negandum erit illi Sacramen-
tum. Ratio est eadem, quia jam
non sequitur simpliciter nova
infamia, cum per eam publici-
tatem amiserit ille omne jus ad
suam famam.

14 At, quæ nam est eviden-
tia juris, quæ facti? Respondeo,
juris est, quando juridicè, quis
convictus est de crimine per
propriam confessionem, vel per
sententiam, declarationemve
iudicis, sive id sciatur à multis,
sive à paucis. Facti est, quando
notitia facti peccaminosi tam
publica est, ut juridicæ manife-
stationi æquivaleat: quod con-
tingit, quando tam publicum est
delictum; ut nulla tergiversa-
tione celari possit. At hoc ipsum
quæro: & quando est tale, ut
nulla tergiversatione celari
queat? Dico, id non posse uni-
versaliter colligi ex numero per-
sonarum, ut aliqui censent, sed
pru-

prudencia opus esse: ut pensata qualitate loci, delicti, & personarum, quibus est peccatum notum, judicetur, an sit tale, ut moraliter nulla ratione possit in occulto retineri.

15 Vnum hic dubitari potest, an quando peccatum est publicè notum in uno loco, dicatur etiam, pro hac nostra materia, notum in alio: ita ut peccator per sententiam, vel per evidentiam facti Romæ v. g. publicus, si peccat hic Panormi, ubi ejus peccatum divulgatum non est, repelli debeat à Sacramento: videtur enim non esse repellendus ex illa communiore & sententia, qua tenetur esse illicitum, si non propter justitiam, certè propter charitatem, crimen alicujus, in aliquo loco publicum, in alio, ubi nescitur, manifestare: dico (communiore sententia) nam est alia sententia sanè probabilis, / quæ docet non esse illicitum mortaliter,

à Lessius
l. 2. c. 11.
dub 13. a.
liique.

1 *Fagund.*
præc. Ecc.
2. l. 5. c. 3.
n. 14. & 16

liter, neque contra justitiam,
neq; contra charitatem, saltem
quando non dū recuperavit benè
vivendo bonam famam: quia
per publicitatem amisit ille om-
ne prorsus jus ad famam suam.

16 Respondeo tamen ad du-
bitationem. Primò difficulter
in praxi occurrere posse fortasse
casum: tum quia non facilè cre-
dendum est rumoribus populi:
tum quia potest rationabiliter à
Christiano præsumi talem pec-
torem jam fuisse emendatum,
atque adeo concedendum illi
Sacramentum. Respondeo Se-
cundò. Si fortè occurrat ali-
quando casus, dico debere repel-
li à Sacramento: quia, in hoc
casu, etiam juxtà communiorem
prædictam sententiam, cessat
usus charitatis pro illo. Ratio est
quia charitas, dicitur quidem,
non debere propalari illius cri-
mine, sine causa rationabili: at
non est causa rationabilis ma-
nifeste.

m Fagun.
3. Ecc.
præc. lib. 3
c 10. n. 7.
§ 8.

nifestandi, cum iniquè talis se-
 gerat, sacrilegè, petendo indi-
 gnè Sacramentum. Scio Fagun-
 dez *m* contendere huic non de-
 bere repelli: quia si repellatur
 (inquit) certo infamabitur. At
 jam videmus illum non illicitè
 infamari, seu, ut melius loquar,
 non simpliciter infamari, cum
 supponatur jam amisisse famam,
 & nunc cessare etiam jus chari-
 tatis. Scio etiam Henriquez ab
 eodem Fagundez citatum dare
 optionem ministro, ut possit
 admittere, & possit repellere,
 cum pro utraque parte sint ratio-
 nes probabiles: scio, inquam,
 hæc: sed tamen nostra sententia
 videtur probabilior.

Tertia Regula.

1 Si peccatum petentis Sacra-
 mentum alioqui non sit publi-
 cum, sit tamen notum aliquibus
 ex præsentibus, ubi sit petentis
 alioqui-

petitio
 non sit
 præsen-
 par est
 ri Sacra-
 est: qu
 tem, id
 vel fact
 Ergo in
 limæ pr
 proxim
 norunt
 zabunt
 mentur
 gnium c
 hoc for
 quia sci
 sisse ius
 sit publi
 judicar
 quem a
 us nesc

petitio, aliquibus autem notum
 non sit (etiam si uni tantum ex
 presentibus non sit notum, quia
 par est ratio) non potest denega-
 ri Sacramentum. Ratio regulæ
 est: quia solum per publicita-
 tem, id est per evidentiam juris,
 vel facti amittit quis ius famæ.
 Ergo in aliis casibus, licet facil-
 limæ probationis, servanda est
 proxima fama. Dices, at qui
 norunt ex astantibus scandali-
 zabuntur, quod detur à te Sacra-
 mentum illi, quem ipsi indi-
 gnus cognoscunt. Respondeo
 hoc fore scandalum passivum,
 quia scire debent hunc non ami-
 sisse ius petendi, cum non dum
 sit publicus peccator: & idem
 iudicare debent inter ipsos ali-
 quem adesse, qui crimen peten-
 tis nescit.

Quarta

Quarta Regula.

18 Propter suspicionem probabilem, multo minus si suspicio sit temeraria, hoc est sine fundamento, non potest denegari Sacramentum. At verò propter peccati suspicionem violentam, debet Sacramentum, modo explicato, denegari: hoc est si suspicio violenta sit publica, debet negari tum publicè, tum privatim petenti: si occulta, occultè, &c. Ratio est, quia temeraria, & probabilis suspicio illi peccatori jus famæ non tollit: violenta verò suspicio, cum æquivalet evidentiæ, jus famæ tollit.

19 At quænam est violenta suspicio? Est illa, quæ innitur talibus signis, & indiciis, ut, ex nulla probabili ratione, id, quod ex illis enasci videtur, depelli, seu obscurari valeat: sive quæ tales habet conjecturas, ut nihil appa-

appare
dere p
est con
cum n
dum t

20
fessio
tenten
morta
lere?
docea
repelli
posse:
cultiss
Ratio
fionis
extern
videat
expro
poenit
runt a
ægro

appareat, quod contrarium suadere probabiliter possit. Tale est commune exemplum, nudum cum nuda invenire, ad suspicandum turpem congressum, &c.

De peccatore cognito ex Confessione.

20 Petes Primò, qui ex Confessione Sacramentali novit penitentem existere in statu peccati mortalis, potest ne illum repellere? Respondeo, Quamvis alii doceant, *m* posse, immo debere repellere; verius puto *n* non posse: immo oportere ei, vel occultissimè penitenti concedere. Ratio est, quia sigillum confessionis, ita rigidè obligat; ut nihil externè fieri possit, per quod videatur penitentis peccatum exprobrari, etiam si solus ipse penitens advertat. Hinc inferunt aliqui: Si Parochus v. g. ægrotum non absolvit, quia non

O 2

erat

m Suar.
de Euch.
d. 67. sec. 3
§ sed du-
bium est.
n Fagun.
Ecc præc.
3 l. 3. c. 10
n. 23.
Jo Ba-
ptist. No-
vatus in
d. cismoo-
ral. l. 2.
c. 4. q. 17.

erat benè dispositus, & deinde vel ægrotus ipse, vel confanguinei petant ab ipso, ut Eucharistiam deferat ad infirmum: posse cadere & debere deferre nulla prorsus habita ratione notitiæ in Confessione habitæ.

Quotupliciter peccat qui communicat indignum.

*p Prep.
de Euch.
q. 80. n. 23.*

21 Petes Secundò. Qui peccatori publico porrigit Eucharistiam, unicum ne, an duo peccata committit: alterum cooperando cum alterius peccato, alterum infideliter suum officium exhibendo? Respondeo. Puto unicum, p quo scilicet confert Sacramentum indigno: utraque enim illa malitia unum conflant, saltem in ordine ad Confessionem, mortale peccatum.

*De Ministrante Hostiam non
consecratam.*

22 Petes Tertio. Licet ne peccatori occulto ministrare Hostiam non consecratam, quò exterius appareat illum communicari: ut vitetur sic ejus infamia? Respondeo. Quid quid dicant aliqui, cenfeo non licere, q̄ siue ostendendo astantibus con- *q̄ Lege De*
secratam, & dando peccatori *Lugo de*
non consecratam, siue quocun- *Euch d 8.*
que alio modo. Ratio est, quia *sec. 11. n.*
semper adest periculum Idolola- 188
triæ, saltem materialis.

Hactenus egimus de mini-
rante indignè petentibus: nam
quid dicendum de petente ab
indignis ministris, colligi
potest ex dictis su-
pra cap. 5.

§. 3.

O 5

§. 3.